

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 678/05
26.05.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Milom Ristić, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela silovanja iz člana 103. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, u sticaju sa krivičnim delom protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i dr., odlučujući o žalbama optuženog i njegovog branioca, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.538/04 od 26.11.2004. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog AA, dana 26.05.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE, kao neosnovane, žalbe optuženog AA i njegovog branioca, a presuda Okružnog suda u Beogradu K.538/04 od 26.11.2004. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, oglašen je krivim optuženi AA, zbog krivičnog dela silovanje iz člana 103. stav 1. KZ RS, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest godina i krivičnog dela protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. KZ RS, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri godine i krivičnog dela silovanja u pokušaju iz člana 103. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od četiri godine i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dvanaest godina, u koju mu se ima uračunati vreme provedeno u pritvoru, počev od 17.10.2003. godine, pa nadalje.

Optuženi se oslobađa dužnosti naknade troškova krivičnog postupka, koji padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv te presude žalbe su izjavili:

-optuženi AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud, pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje;

-branilac optuženog, zbog odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da Vrhovni sud, preinači pobijanu presudu u pogledu odluke o kazni i optuženog osudi na kaznu zatvora u kraćem vremenskom trajanju.

Optuženi je u svojoj žalbi zahtevao da bude obavešten o sednici veća drugostepenog suda, u smislu člana 375. ZKP.

Republički javni tužilac, svojim podneskom Ktž.817/05 od 22.04.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud, odbije kao neosnovanu žalbu optuženog i njegovog branioca i pobijanu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog

tužioca, a u prisustvu optuženog AA, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je, po oceni žalbenih navoda, kao i predloga Republičkog javnog tužioca, datog u napred navedenom pismenom podnesku i objašnjenja datih u sednici veća, našao:

Žalbe optuženog AA i njegovog branioca su neosnovane.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, pazi po službenoj dužnosti (član 380. ZKP).

Neosnovano se žalbom optuženog, pobija prvostepena presuda, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i s tim u vezi, u ovoj žalbi se ne precizira o kojim povredama krivičnog postupka se u konkretnom slučaju radi, a po sadržini žalbe, u osnovi pobija se utvrđeno činjenično stanje, ali to ne predstavlja bitnu povredu postupka. Prvostepena presuda je u okviru ovog žalbenog osnova ispitana po službenoj dužnosti, ali takve povrede nisu utvrđene, pa iz tog razloga nije bilo mesta ukidanju prvostepene presude.

Žalbom optuženog AA, neosnovano se pobija prvostepena presuda, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostepeni sud je pravilno ocenio izvedene dokaze i odbranu optuženog, pa je u skladu sa odredbom člana 352. ZKP, presudu zasnovao na činjenicama i dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu i pri tom je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje.

Osnovno pitanje koje se postavlja u vezi ovog žalbenog osnova, predstavlja pobijanje pravilnosti i potpunosti utvrđenog činjeničnog stanja, a naime, dosledno tezi koja se zastupa u toku trajanja ovog krivičnog postupka, odbrana i sada u žalbi tvrdi i ponavlja da optuženi nije izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret i da je upravo to pogrešno utvrđeno pogrešnom ocenom izvedenih dokaza.

Ceneći izvedene dokaze, a posebno iskaze svedoka - oštećene BB i VV, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je optuženi oštećenu BB upotrebom sile prinudio na obljubu, a takođe i upotrebom sile istu prinudio na protivprirodni blud, kao i oštećenu VV, upotrebom sile pokušao da prinudi na obljubu, kako je to detaljno opisano u izreci prvostepene presude.

Prvostepeni sud je cenio nalaz i mišljenje Instituta bezbednosti bezbednosno-informativne agencije i iskaz veštaka GG i Instituta za sudske medicinu, kao i iskaz veštaka DD, o izvršenoj DNK-a analizi bioloških uzoraka i bioloških tragova, iz kojih je utvrđeno da biološki tragovi potiču od oštećene BB i optuženog AA.

Po oceni Vrhovnog suda, navedeni nalazi i mišljenja u vezi napred iznetog, dati su stručno, argumentovano i detaljno obrazloženi, zasnivaju se na pravilima nauke za datu oblast veštačenja, te su suprotni žalbeni navodi optuženog ocenjeni neosnovanim.

Takođe, iskaz oštećene VV u bitnom potkrepljuju iskazi svedoka ĐĐ i EE, koji su bili u vozilu koje je naišlo u trenutku kada je napad na oštećenu VV trajao i naveli su da optuženi AA po konstituciji odgovara napadaču.

Obzirom na sve navedeno, ne stoji tvrdnja izneta u žalbi optuženog, da je njegovo učešće u izvršenju krivično-pravnih radnji pogrešno utvrđeno, a žalbom se ne ističu takve činjenice i dokazi, koji nisu bili predmet razmatranja u prvostepenom postupku, a koji bi mogli utvrđene činjenice dovesti u sumnju, već se samo iznosi sopstvena ocena istih činjenica i okolnosti, koje je prvostepeni sud imao u vidu i po nalaženju Vrhovnog suda, pravilno ocenio i za svoje zaključke dao jasne i logične i u svemu valjane razloge.

Zbog toga se, pri ovako utvrđenom činjeničnom stanju pokazuje suvišnim i nepotrebim, te je protivno principu ekonomičnosti postupka izvođenje dokaza, saslušanje svedoka ŽŽ, pa se suprotni žalbeni navodi optuženog, pokazuju neosnovanim.

Na tako utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon, kada je utvrdio da je optuženi na način, u vreme i na mestu opisanim u izreci prvostepene presude izvršio krivična dela koja mu se stavljaju na teret, pa su suprotni žalbeni navodi o pogrešnoj primeni krivičnog zakona na štetu optuženog, takođe, neosnovani.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni izrečenu optuženom, a po žalbama optuženog i njegovog branioca, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i cenio sve okolnosti, koje u smislu člana 41. OKZ, utiču da kazna bude veća ili manja, a koje su detaljno opisane i naznačene u pobijanoj presudi.

Tim svim okolnostima dat je određen značaj koji one imaju kod određivanja kazne, pa je optuženom za krivično delo silovanje iz člana 103. stav 1. KZ RS utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest godina, za krivično delo protivprirodni blud iz člana 110. stav 1. KZ RS, utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri godine i za krivično delo silovanje u pokušaju iz člana 103. stav 1. KZ RS, u vezi člana 19. OKZ, utvrđena kazna zatvora u trajanju od četiri godine i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dvanaest godina, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru (član 50. OKZ).

Po oceni Vrhovnog suda, navedena kazna je adekvatna, imajući u vidu težinu izvršenih dela s jedne strane i društvenu opasnost optuženog s druge strane, kao i da će se ovako odmerenom kaznom postići svrha kažnjavanja predviđena članom 33. OKZ u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz člana 5. stav 2. OKZ, kako to pravilno nalazi prvostepeni sud.

Stoga su žalbeni navodi branioca optuženog, o potrebi blažeg kažnjavanja optuženog i optuženog o oslobađanju od krivične odgovornosti, ocenjeni neosnovanim, imajući u vidu da se navedenim žalbama ne ukazuje na okolnosti koje bi opravdavale njihove predloge.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio, kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednika veća

sudija,

Mila Ristić, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

an